

Серія 15. Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт)

І для початку розберемо ситуацію з життя. Наша сьогоднішня героїня йшла ввечері до себе додому. Її помітили двоє типів які сиділи на вулиці на бордюрах і пили, вони освистали дівчину, а потім кинулися їй на переріз, вони схопили дівчину і потягли її в куці де і згвалтували. Говорячи про сексуальне насильство дуже складно що те рекомендувати або радити. Але так чи інакше жертви сексуального насильства піддавалися нападам через свою необережність і неухважність, як казав один мудрець, мене хтось і колись НЕ обіг, лише тому що я не ходив туди де можуть образити. Так і більшість дівчат ходять ввечері по вулицях одні, одягають викликають вбрання та інше, якщо хочете уникнути проблем то чи не залучайте до себе увагу, і намагайтеся не ходити там де на вас можуть напасти!

Ну а якщо на вас нападає двоє біжать вам на переріз, то потрібно захищатися, вони це роблять непросто так, але потрібно і не піддаватися паніці, а діяти швидко і відчайдушно. Спочатку постарайтеся втекти від агресорів, якщо втекти не вийшло, то потрібно захищатися, а як це зробити якщо на вас біжить двоє чоловіків які сильніше вас і мають чисельну перевагу. Для своєї самооборони потрібно використовувати все що виявиться у вас під рукою, наприклад всі дівчата ходять з сумочками, сумочкою можна відбиватися від нападника, або можна кинути її одному з нападників в обличчя після чого нанесіть йому удар в пах ногою. Кинувши сумочку в нього ви відволічете увагу, і зможете безперешкодно атакувати пах нападаючого.

У цей момент до вас підскочить другий, він скоріше всього вас обхопить за корпус і спробує підняти вас, зачепитися своєю стопою за ногу ворога, що б він не зміг відірвати вас від землі, а далі відгинайте великий палець руки нападаючого, як відомо п'ять пальців сильніше одного, тому ви зможете відігнути один палець нападника захопивши його своїми п'ятьма, відгинайте палець проти природного згину, його навіть можна зламати, і так ви вивільните з ведмежих обіймів злочинця після чого розгорніться до нього і нанесіть йому удар ногою в пах, або по гомілкці, після чого обома руками, долонями у формі човника тьопніть нападника по вухах, так ви його оглушите після чого потрібно бігти з усіх сил, поки ваші супротивники не оклигав і не накинулися на вас з ще більшим завзяттям!

При цьому потрібно сильно кричати, крик він непросто приверне увагу до вас він може чинити психологічний вплив на нападників, ви зможете може бути навіть придушити їх волю і розладнати їх плани, а вам того тільки й треба, адже ваше завдання не здолати гвалтівників у ратній бою а вирватися і втекти використовуючи для цього будь-які доступні засоби!

ВИСНОВКИ

Вся несправедливість цієї ситуації полягає в тому, що нападу набагато частіше піддаються жінки. Тому кожної з нас ніколи не завадить носити з собою в сумочці газовий балончик. Якщо ж ви хочете завжди бути впевненою в тому, що зможете впоратися з злодієм, що намагаються відвести у вас сумочку, або вийти з ще більш неприємної ситуації, вам слід ознайомитися з правилами самозахисту для жінок.

1. Психологічна готовність. Основне, що потрібно засвоїти - ви повинні бути готові не тільки фізично, а й психологічно. Якщо ви зазнали нападу, головне - вміти зберегти самовладання і не піддатися страху. Тому що страх паралізує тіло, або робить руху незграбними. Ні те, ні інше для самозахисту вам не знадобиться. Всі рухи і удари, ви повинні довести до автоматизму, щоб у критичній ситуації тіло спрацювало саме.

2. Точність і швидкість ударів. Основна зброя жінки - швидкість реакції і точність ударів. Тому що удар в плече або живіт здорового чоловіка, не тільки не завдасть йому ніякої шкоди, а, навпаки, розсердить. А приплив агресії - далеко не той результат, якого ви домагаєтесь. Отже, бити потрібно швидко і точно, вибираючи для ударів найвразливіші місця тіла чоловіка.

3. Удари руками. Кістки на долонях жінок зазвичай досить слабкі, тому, вдаривши нападника кулаком в щелепу, ви швидше зламаєте собі пальці, ніж травмуєте чоловіка. Найкраще бити ребром долоні або ліктем. Для цього підійде підборіддя і ніс гвалтівника. Кулаки ж варто використовувати тільки в тому випадку, якщо є можливість вдарити в м'які частини тіла - горло, пах.

4. Удари ногами. Удари ногами більш сильні і ефективні. Вони дозволяють атакувати нападника з більш далекої дистанції. Крім того, жорстка взуття надає їм більшу силу. Найефективніші удари - удари стопою і коліном.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бойченко Н. В. Методические особенности совершенствования технико-тактического мастерства единоборцев при помощи технических средств / Н. В. Бойченко // Физическое воспитание студентов: Научн. журнал. - Харьков: ХДАДМ, 2010. - №2. - С.27-30.
2. Тупеев Ю.В. Анализ методических подходов, используемых при обучении технике двигательных действий в спортивной борьбе / Ю.В. Тупеев, В.Ф. Бойко // Физическое воспитание студентов: научный журнал. - Харьков, ХОНОКУ, 2010. - №3. - С.116-121.
3. Гласко А.В. Модель динамики внимания в процессе восприятия / А.В. Гласко // Журнал ВНД им. И.П. Павлова. - 2008. - Т. 58, №6. - С.738-754.
4. Ильин Е.П. Психология индивидуальных различий / Ильин Е.П. - СПб.: Питер, 2004. - 701с McMahon S.B. Plasticity of pain signaling: Role of neurotrophic factors exemplified by acid-induced pain / McMahon S.B., Jones ' N.G. // Journal of Neurobiology. - 2004. - V.61, 1.1. - P.72-87.
5. Strelay J. Temperament: A psychological Perspective / Strelay J. - N.Y.: Plenum, 1999.
6. Williams L.M. The dynamics of cortico-amygdalar and autonomic activity over the experimental time course of fear perception / [., Brown K.J., Das P. et al.] // Cog. Brain Res. - 2004. - V.21. - P. 114-123.
7. Kenneth B.C. Neuroanatomical and Physiological Foundations of Extraversion / Kenneth B.C. // Psychophysiology. - 2007. - V. 18, 1.3. P.263-267.

УДК 378.14:378.22:615.8]:369.223.23

Лянной Ю.О.

Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ТА ОРГАНІЗАЦІЙНІ АСПЕКТИ СПЕЦІАЛІЗОВАНОЇ ПІДГОТОВКИ МАГІСТРАНТІВ З ФІЗИЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ ДЛЯ РОБОТИ У САНАТОРНО-КУРОРТНИХ УМОВАХ

У статті розкриваються теоретико-методичні аспекти спеціалізованої підготовки магістрантів з фізичної реабілітації для роботи в санаторно-курортних умовах. У статті представлено короткий зміст навчальної програми «Санаторно-курортна реабілітація» та особливості організації виробничої практики майбутніх магістрів в умовах приморського кліматичного курорту алуштинського санаторію «Київ». Нами розглядаються можливості удосконалення професійної підготовки фізичних реабілітологів для забезпечення ефективності процесу фізичної реабілітації, а також здійснення науково-дослідної діяльності в санаторно-курортних установах.

Ключові слова: магістр з фізичної реабілітації, професійна підготовка, санаторно-курортна реабілітація, виробнича практика.

Лянной Ю.О. Теоретико-методические и организационные аспекты специализированной подготовки магистрантов по физической реабилитации для работы в санаторно-курортных условиях. В статье раскрываются теоретико-методические аспекты специализированной подготовки магистрантов по физической реабилитации для работы в санаторно-курортных условиях. В работе представлено краткое содержание учебной программы «Санаторно-курортная реабилитация» и особенности организации производственной практики будущих магистров в условиях приморского климатического курорта алуштинского санатория «Киев». Нами рассматриваются возможности усовершенствования профессиональной подготовки физических реабилитологов для обеспечения эффективности процесса физической реабилитации, а также осуществления научно-исследовательской деятельности в санаторно-курортных учреждениях.

Ключевые слова: магистр по физической реабилитации, профессиональная подготовка, санаторно-курортная реабилитация, производственная практика.

Lyannoy Y. O. Theoretical-methodological and organizational aspects of undergraduate specialized training in physical rehabilitation for work in sanatorium-resort conditions. The article reveals the theoretical-methodological aspects of specialized training of undergraduates in physical rehabilitation for work in sanatorium-resort conditions. It presents a summary of the curriculum "Sanatorium-resort rehabilitation" and features of the organization of future masters practical training in a seaside climatic sanatorium-resort "Kiev" in Alushta. We considered the possibilities of improving professional training for future physical rehabilitation specialists for the effectiveness of physical rehabilitation process and implementation of research activities in the sanatorium-resort institutions. Trainees got an opportunity to independently carry out scientific research about the effectiveness of chosen complex of rehabilitation procedures for the realization physical rehabilitation in sanatorium-resort conditions. Total in the research have taken part 125 undergraduates. Were created production conditions for passing undergraduate students-rehabilitators the magisterial practice under climatic health resort conditions allowed to improve the level of professional training of undergraduates in physical rehabilitation, their theoretical knowledge, practical and research skills. In the main group, after the end of practice, and a high and enough level of special practical training in the direction of sanatorium-resort rehabilitation was recorded in 84% of future undergraduates in physical rehabilitation. Getting professional knowledge and skills in the process of producing practice creates the future masters in physical rehabilitation additional opportunities in the spa facilities.

Key words: Master of Physical Rehabilitation, professional training, sanatorium-resort rehabilitation, industrial practice.

Постановка проблеми та її зв'язок з важливими науковими чи практичними завданнями. На сучасному етапі соціально-економічного розвитку України виникає гостра необхідність удосконалення системи освіти. Очевидно, що сьогодні якість освіти не може визначатися тими ж знаннями, вміннями і навичками, що і раніше. Необхідність підготовки випускників до успішної кар'єри в умовах динамічного розвитку суспільства вимагає перегляду відносин між вищою школою та ринком праці. Вимоги сучасного життя стали набагато більшими, різноманітнішими та складнішими, і це не може ігноруватися при вдосконаленні системи професійної підготовки магістрів. Аналіз основних положень концепції підготовки магістрів свідчить про те, що її цілями є розвиток знань і наукового мислення, освоєння і закріплення магістрантами навичок ведення наукової та педагогічної роботи; підготовка науково-педагогічних кадрів для вузів і інших галузей професійної діяльності або до подальшого навчання в аспірантурі [6, с. 22]. Беручи до уваги той факт, що випускники магістратури при працевлаштуванні на роботу зустрічаються із ситуацією розбіжності між вимогами, що висуваються роботодавцями та тією підготовкою, яку вони отримали у ВНЗ, можна припустити, що однією з причин такої ситуації є недостатнє врахування реальних умов майбутньої професійної діяльності, не стільки в теоретичних знаннях магістрів, скільки у їх практичних умінь і навичках. Таким чином, при засвоєнні магістрами освітньої програми, їх майбутню професійну компетентність необхідно розглядати не тільки за рівнем теоретичних знань, а і за важливими професійно-практичними та науково-дослідними вміннями, які висуваються сучасним ринком праці. Для покращення засвоєння магістрантами-реабілітологами спеціальних теоретичних знань та практичних навичок застосування засобів санаторно-курортної реабілітації та якісного проведення науково-дослідної роботи, виникла необхідність створення для них відповідних виробничих умов. На основі договору кафедри здоров'я людини та фізичної реабілітації СумДПУ ім. А.С.Макаренка такі умови було створено під час організації магістерської практики на базі ПрАТ «Санаторій Київ» м. Алушта (Крим).

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз науково-методичної та спеціальної літератури свідчить, що проблемою підготовки магістрів у педагогічному університеті на основі ідей безперервної освіти займалися вчені І.С.Батракова, В.А.Козирєв, П.Ф.Радіонова, організаційно-методичними аспектами професійної підготовки фізичних реабілітологів займалися такі вчені, як Н.О.Белікова, І.А.Білолипецька, Л.Б.Волошко, А.М.Герцик, Р.П.Карпюк,

Г.А. Макарова, О.І. Міхеєнко, Є.Н. Приступа, Л.П. Сущенко [2, 3]. Окремі аспекти професійного призначення фізичного реабілітолога представлені в українському підручнику «Фізична реабілітація» професора В.М. Мухіна. Загальні аспекти санаторно-курортного лікування та реабілітації представлені в роботах В.Г. Бокшая, Є.І. Чазова, І.С. Сміяна, Т.В. Карачевцевої [1, 5, 7]. Однак, питання що стосуються удосконалення спеціалізованої підготовки майбутніх магістрів з фізичної реабілітації у сфері санаторно-курортної реабілітації, освоєння ними різноманітних сучасних методів дослідження та засобів відновлення і впровадження їх у практику санаторно-курортного закладу розроблені недостатньо. Всі перераховані вище обставини визначили необхідність розробки теоретико-методичних аспектів у сфері спеціалізованої підготовки магістрантів з фізичної реабілітації, зокрема, удосконалення їх професійної та науково-дослідної діяльності в санаторно-курортних умовах.

Формування мети та завдань роботи. **Метою** даного дослідження є удосконалення спеціалізованої підготовки магістрантів з фізичної реабілітації, щодо розширення спектру теоретичного засвоєння і практичного застосування засобів санаторно-курортної реабілітації, проведення науково-дослідної роботи в умовах кліматичного санаторію.

Виклад основного матеріалу дослідження. Фізична реабілітація займає провідне місце в комплексній системі реабілітації. Вона спрямована на відновлення фізичної працездатності хворих і включає всі питання щодо застосування фізичних чинників у реабілітаційному процесі, а також передбачає вивчення реакції організму на їх застосування. Серед них можна виділити ЛФК, масаж, природну і преформовану фізіотерапію, дієтотерапію, фітотерапію, курортні чинники тощо [3, с. 181]. Слід зазначити, що багато елементів реабілітації завжди входили в комплекс санаторно-курортного лікування хворого. При цьому, разом з ЛФК, масажем, преформованою фізіотерапією багато фахівців вказують на ефективність застосування кліматотерапії, дієтотерапії, фітотерапії, ароматерапії тощо, що і визначає комплекс засобів фізичної реабілітації, які широко використовуються в санаторно-курортних умовах [1, 2, 5, 7]. Санаторно-курортна реабілітація займає важливе місце в оздоровленні та фізичної реабілітації пацієнтів, сприяє попередженню розвитку захворювань, зменшенню загострень рецидивів при хронічних хворобах, що в цілому збільшує працездатність. Багаторічною практикою доведено, що фізична реабілітація пацієнтів за допомогою санаторно-курортних факторів є найбільш природним, фізіологічним, а при деяких захворюваннях і найбільш ефективним засобом. Враховуючи те, що санаторно-курортне лікування будується як тренувальний процес з поступовим збільшенням навантаження в процесі поліпшення стану хворого [7, с. 300], визначальну роль у процесі відновлення відіграє фахівець з фізичної реабілітації (табл. 1 і 2).

Таблиця 1

Мета навчальної дисципліни «Санаторно-курортна реабілітація»

Формулювання мети	
Мати уявлення:	
<ul style="list-style-type: none"> - про курорт, санаторій, засоби санаторно-курортної реабілітації; - про роль санаторно-курортних засобів у відновленні здоров'я; - про роль засобів санаторно-курортної реабілітації в системах охорони здоров'я, соціального захисту, спорту вищих досягнень та інваспорту; - про зв'язок навчальної дисципліни з іншими курсами та її ролі у підготовці майбутнього магістра з фізичної реабілітації. 	
Знати:	
<ul style="list-style-type: none"> - сучасний стан та тенденції розвитку санаторно-курортної реабілітації; - призначення та можливості використання засобів санаторно-курортної реабілітації; - організацію та способи використання засобів санаторно-курортної реабілітації; - механізм оздоровчо-реабілітаційного впливу основних засобів санаторно-курортної реабілітації. 	
Вміти:	
<ul style="list-style-type: none"> - застосовувати різні засоби санаторно-курортної реабілітації при найбільш поширених патологічних станах і пошкодженнях організму; - складати комплексні індивідуальні реабілітаційні програми з урахуванням перебігу хвороби та проводити реабілітаційні заходи в санаторно-курортних умовах; - визначати оптимальні індивідуальні санаторно-курортні режими з урахуванням показань та протипоказань до призначення основних засобів; - застосовувати практичний досвід використання засобів санаторно-курортної реабілітації для вирішення навчальних і дослідницьких завдань. 	
Володіти:	
<ul style="list-style-type: none"> - методами оцінки стану здоров'я населення різних вікових і статевих груп; - методиками санаторно-курортної реабілітації для вирішення професійно-прикладних завдань; - методами проведення лікарсько-педагогічних спостережень при різних станах; - методами проведення функціональних проб та тестування фізичної працездатності; - методами проведення наукових досліджень. 	

Таблиця 2

Зміст навчальної дисципліни «Санаторно-курортна реабілітація»

Розділ навчального курсу	Зміст розділу
1. Теоретичні та організаційні основи санаторно-курортної реабілітації	Історія розвитку курортів. Курортологія. Класифікація курортів. Санаторії та їх характеристика. Санаторно-курортні режими та їх особливості. Санаторно-курортний відбір. Основні функції реабілітаційних відділень в санаторіях. Організаційні засади санаторно-курортної реабілітації. Завдання і принципи санаторно-курортного етапу реабілітації хворих. Загальні показання та протипоказання до санаторно-курортної реабілітації.
2. Засоби санаторно-курортної реабілітації	ЛФК (лікувальна гімнастика, акватерапія, теренкур, реабілітаційні ігри, механотерапія), масаж (класичний, лікувальний, спортивний, мануальний), засоби кліматотерапії (аеротерапія, геліотерапія, таласотерапія, псамотерапія, спелеотерапія, ароматерапія); грязелікування, гідротерапія, фітотерапія, апітерапія, апаратна фізіотерапія, сухоповітряна

	та парова лазні.
3. Санаторно-курортної реабілітації при різних станах і захворюваннях	Санаторно-курортна реабілітація хворих кардіологічного профілю. Засоби санаторно-курортної реабілітації при захворюваннях органів дихання. Санаторно-курортна реабілітація при захворюваннях шлунково-кишкового тракту. Санаторно-курортна реабілітація при порушеннях обміну речовин (ожиріння, цукровий діабет, подагра). Фізична реабілітація інвалідів з порушенням функцій опорно-рухового апарату у санаторно-курортних умовах. Санаторно-курортна реабілітація при захворюваннях суглобів.
4. Методи функціональної діагностики і контроль ефективності в системі санаторно-курортної реабілітації	Класифікація інструментальних методів дослідження і функціональних проб. Функціональні навантажувальні проби. Апаратно-програмні комплекси традиційної діагностики. Методика проведення та оцінки функціональних проб для серцево-судинної, дихальної, травної, нервової систем. Визначення ефектів санаторно-курортної реабілітації.
5. Проведення науково-дослідної роботи в умовах здійснення санаторно-курортної реабілітації	Засвоєння діагностичних методик санаторно-курортних установ. Використання апаратів з зворотнім біологічним зв'язком під час проведення науково-дослідної роботи. Комп'ютеризовані реабілітаційні системи. Визначення критеріїв фізичних навантажень. Аналіз доцільності використання засобів фізичної реабілітації в санаторно-курортних умовах.

Враховуючи вищезазначене, до навчального плану підготовки магістрів з фізичної реабілітації була включена дисципліна «Санаторно-курортна реабілітація», практичне опанування якої відбувалося під час магістерської практики в умовах алуштинського кліматичного санаторію «Київ». Програма практики узгоджена з тематикою лекційних і практичних занять дисципліни: «Санаторно-курортна реабілітація», «Реабілітація в ортопедії і травматології», «Реабілітація в кардіології», «Реабілітація у педіатрії», «Методологія і організація наукових досліджень». Крім того, на бакалаврському, рівні магістранти вивчали дисципліни «Основи фізичної реабілітації», «Фізична реабілітація при захворюваннях нервової системи», «Загальна фізіотерапія», «Лікувальна фізкультура», «Загальний і лікувальний масаж» тощо, знання яких дозволяють успішно їх реалізувати при проведенні фізичної реабілітації у санаторно-курортних умовах. Дисципліна «Санаторно-курортна реабілітація» викладається у першому семестрі загальним обсягом 3 кредити, з них 36 години складає аудиторна робота. Форма контролю – екзамен. Навчальний план підготовки магістрів-реабілітологів передбачає виробничу практику у другому семестрі, тривалістю 2 місяці, що становить 288 годин. До об'єктів виробничої практики з 2007 року нами включено базу кліматичного санаторію «Київ» м. Алушта. Спеціалізація і умови санаторію дозволяють студентам оволодіти засобами санаторно-курортної реабілітації за наступними напрямками: захворювання верхніх дихальних шляхів (хронічні риніти, тонзиліти, фарингіти, ларингіти, трахеїти в стадії ремісії), хронічний бронхіт (простий без вентиляційних порушень у стадії ремісії і обструктивний), хронічна пневмонія у стадії ремісії, захворювання системи кровообігу, кістково-м'язової системи (наслідки перелому кісток, контрактури, міозит, тендовагініт, артрити, артрози, остеоартрози, подагра, поліартрити, ревматоїдний поліартрит, сколіоз). Також в санаторії можливе лікування супутніх захворювань: гіпертонічна хвороба першого або другого ступеня, нейроциркуляторна дистонія, неврози, психосоматичні стани; хронічні захворювання органів слуху (неврити слухових нервів, хронічні отити, хронічний катар середнього вуха), запальні захворювання матки і придатків, стоматологічні захворювання. В умовах санаторію основними завданнями магістерської практики відповідно до програми є: поглиблення набутих теоретичних знань, закріплення вмінь і навичок проведення профілактично-реабілітаційної роботи в умовах санаторно-курортного закладу; ознайомлення магістрів з нормативно-правовою базою і організацією фізичної реабілітації у санаторно-курортних закладах; оволодіння методиками використання засобів санаторно-курортної реабілітації при різних станах і захворюваннях; оволодіння прийомами функціональної діагностики та лікарсько-педагогічного контролю у процесі проведення заходів фізичної реабілітації; проведення науково-дослідної роботи в умовах здійснення санаторно-курортної реабілітації. Для забезпечення індивідуального підходу до кожного практиканта з метою якісного проходження практики у санаторно-курортних умовах нами формувалися невеликі групи магістрантів по 4-5 чоловік. За сім років співпраці виробничу практику в умовах алуштинського кліматичного санаторію «Київ» пройшли 75 сумських студентів-магістрантів. В умовах санаторію кожен студент мав можливість детально ознайомитись з усіма існуючими засобами та методиками санаторно-курортної реабілітації пацієнтів із захворюваннями органів дихання, з порушенням функцій опорно-рухового апарату та серцево-судинної системи та іншими захворюваннями, а також з тими методиками, які відповідають тематиці магістерського дослідження та його особистим уподобанням. У медичному відділенні санаторію фізична реабілітація пацієнтів здійснюється з використанням лікувальної гімнастики, процедур класичного і лікувального масажу, гідро- і бальнеотерапії (хвойні, йодобромні, перлинні, бішофітні лікувальні ванни, душі, гідромасаж, вправи в басейні), ароматерапії і спелеотерапії, грязьових аплікацій, інгаляцій, аерофітотерапії, преформованої фізіотерапії (електрофорез, ультразвук, ампліпульс, лазеротерапія, магнітотерапія), фітотерапії в поєднанні з кліматопроцедурами і таласотерапією. Практикантам надавалась можливість самостійно проводити наукові дослідження, щодо ефективності підібраного комплексу реабілітаційних процедур для здійснення фізичної реабілітації у санаторно-курортних умовах. На нашу думку, такі умови сприяють якісному формуванню основних професійних умінь і навичок та покращать показники реабілітації пацієнтів, що знаходяться на санаторно-курортному лікуванні.

Для оцінки ефективності спеціалізованої підготовки магістрантів з фізичної реабілітації під час проходження практики в санаторно-курортних умовах нами проведено дослідження, яке включало визначення та порівняння рівнів теоретичних знань та практичної підготовки до та після проходження практики. Всього у дослідженні приймало участь 125 студентів магістратури. До основної групи (ОГ) увійшло 65 студентів-магістрантів. У групі порівняння було 60 студентів магістратури, які проходили практику на інших базах виробничої практики. Оцінювання теоретичної та практичної підготовки щодо професійної діяльності у санаторно-курортних умовах магістрів-реабілітологів здійснювалось у два етапи. Перший етап включав захист магістерської практики, що передбачав оцінювання підготовлених студентами п'ять комплексних індивідуальних реабілітаційних програм для різних пацієнтів та оцінювання теоретичних знань і продемонстрованих

практичних навичок. На другому етапі враховували екзаменаційну оцінку з дисципліни «Санаторно-курортна реабілітація».

На момент початкового етапу експерименту у основній групі високий рівень теоретично-практичної спеціалізованої підготовки в галузі санаторно-курортної реабілітації був зафіксований в 12,3% студентів, достатній – 21,1%, середній – 25,4%, низький – 41,2 %. У групі порівняння ці показники були приблизно однакові. На кінцевому етапі високий рівень теоретично-практичної спеціалізованої підготовки показали 51,2 % магістрантів основної групи, що у 4 рази вище, порівняно з початковим етапом експерименту. На кінцевому етапі на 11,7 % покращився показник достатнього рівня теоретично-практичної спеціалізованої підготовки, що в цілому склало 32,8 %. На середньому рівні спеціалізованої підготовки залишилися 10,3 % студентів (початковий етап – 25,4 %). Незначна кількість студентів (5,7 %) залишилися на низькому рівні.

У основній групі магістрантів, після закінчення практики, високий та достатній рівні спеціалізованої підготовки в галузі санаторно-курортної реабілітації був зафіксований у 84 % майбутніх магістрів з фізичної реабілітації. У групі порівняння, після закінчення практики, високий та достатній рівні спеціалізованої підготовки в галузі санаторно-курортної реабілітації був зафіксований у 52 % майбутніх магістрів, а 11,5 % залишилися на низькому рівні.

ВИСНОВКИ. Розроблено, теоретично обґрунтовано і впроваджено навчальну програму «Санаторно-курортна реабілітація» у підготовку магістрів з фізичної реабілітації. Створено виробничі умови для проходження студентами-реабілітологами магістерської практики в умовах кліматичного санаторію. Це дозволило покращити рівень спеціалізованої підготовки магістрів з фізичної реабілітації, їх теоретичні знання, практичні та науково-дослідні навички. Отримання фахових знань і умінь у процесі виробничої практики створюють майбутнім магістрам з фізичної реабілітації додаткові можливості працевлаштування в санаторно-курортні заклади.

У ПЕРСПЕКТИВІ ПЛАНУЄТЬСЯ здійснення аналізу навчальних планів підготовки магістрів з фізичної реабілітації у вищих навчальних закладах України.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бокша В.Г. Справочник по климатотерапии / Бокша В.Г. – К.: Здоровья, 1989. – 208 с.
2. Лянной Ю.О. Визначення видів реабілітації у професійній підготовці майбутніх магістрів з фізичної реабілітації / Лянной Ю.О. // Вісник ЧНПУ, вип. 112, Т.2. Серія: педагогічні науки. Фізичне виховання і спорт. – Чернігів, 2013. – С. 177-182.
3. Міхєєнко О.І. Теоретико-методологічні підходи до структурування змісту фізреабілітаційної освіти / Міхєєнко О.І. // Наука і освіта. – Одеса, 2002. – № 6. – С. 74-78.
4. Oranskiy I.E. Bioritmologiya i hronoterapiya / Oranskiy I.E., Tsarfis P.G. – М.: Vyssh. shk., 1989. – 159 s.
5. Smiyan I.S. Detskaya kurortologiya / Smiyan I.S., Karachevtseva T.V. – К.: Vischa shk., 1985. – 279 s.
6. Fedorov A.I. Teoretiko-metodicheskie i organizatsionnyie aspekty spetsializirovannoy podgotovki magistrrov po programme «informatsionnyie tehnologii v fizicheskoy kulture i sporte» / Fedorov A.I. // Teoriya i praktika fizicheskoy kulturyi. – 2002. – # 7. – s. 22-26.
7. Chazov E.I. Kurortyi. Entsiklopedicheskiy slovar / E.I. Chazov. – М.: Sov. entsiklopediya, 1983. – 592 s.

УДК 304:37.043

Максименко Л. М.

Сумський державний педагогічний університет ім. А.С.Макаренка

ОЦІНКА ПСИХОСОМАТИЧНОГО ЗДОРОВ'Я ДІТЕЙ 5-ти і 6-ти РОКІВ: ПРАКТИЧНИЙ АСПЕКТ ПРОБЛЕМИ

У статті висвітлено сутність проблеми стосовно погіршення здоров'я дітей 5-ти і 6-ти років, теоретично її обґрунтовано; акцентовано увагу на оцінці психосоматичного здоров'я старших дошкільнят у дитячому дошкільному закладі освіти. Показано, що основна маса досліджуваних має середні фізичні показники.

Ключові слова: діти 5-ти і 6-ти років, психосоматичне здоров'я, дошкільний заклад освіти, рухова активність.

Максименко Л. М. Оценка психосоматического здоровья детей 5-ти и 6-ти лет: практический аспект проблемы. В статье освещена сущность проблемы относительно ухудшения здоровья детей 5-ти и 6-ти лет, теоретически ее обосновано; акцентировано внимание на оценке психосоматического здоровья старших дошкольников в детском дошкольном учебном заведении. Показано, что основная масса исследуемых имеет средние физические показатели.

Ключевые слова: дети 5-ти и 6-ти лет, психосоматическое здоровье, дошкольное учебное заведение, двигательная активность.

Maksymenko L.M. Assessment of psychosomatic health of children of 5- and 6 –years old: practical aspects of the problem. In the article it is made an attempt to rethink the state of psychosomatic health of children of 5 and 6 years old as an indicator of a civilized state. It is showed that protection and strengthening of their health should be the key positions in updating of the content of preschool education. It is emphasized that solution of the health problems in pre-school institutions should be closely connected with the securement of psychological well-being of the child, protection and strengthening not only physical, but also mental and moral health of preschooler. Scientific theoretical analysis of the literature shows that the problem of strengthening the health of children of 5 and 6 years old is multifaceted, and it requires the development and implementation of new health-retaining technologies with more efficient means of physical education the aim of which would be the improving of development of motor skills. It is made the analysis of the state of health of children and highlighted the abnormal trends in the health of older preschoolers. The result of monitoring study shows that a major percentage of the normative indicators is the average degree; number of children with low scores is negligible, and failure to provide timely care for them can lead to serious consequences. It is singled out the main causes of ill health of preschool children: hypodynamia, environmental situation, unbalanced nutrition, adverse psychological climate at an early age. Actuality of the practical aspect of this problem is seen in the need of increasing the level of motor activity throughout